

rector de la Universitat de Barcelona, «comisario adjunto del plan de desarrollo». El pagès i el comissari. Sembla un títol de novel·la. El comissari, naturalment, era molt ben vist per les situacions oficials. Va tenir un suport molt respectable per part de les forces vives. Però va guanyar el pagès. La votació popular va anar de cara a l'home que encarnava el poble. L'home que parlava amb accent del país i escrivia amb faltes d'ortografia. L'home que podien trobar passejant pel carrer, treballant, enraonant o fent el «carajillo». Maurici Duran, home del poble. Maurici Duran, agricultor.

«Els empipaments professionals... Si un conductor fa una cosa mal feta, la gent li crida: pagès! Si un va mal vestit o no sap comportar-se diuen: fa cara de pagès...»

La conferència es va perfilant. Entre anècdota i anècdota, les idees passen amb suavitat. Entren amb naturalitat, perquè són diàfanos. En alguns moments es produeixen silencis. El guix xerrica a la pissarra. Algú estossega amb ofec. Per la carretera corre un auto a tota velocitat. Van passant els minuts. Ja són les onze. Però encara no s'ha acabat. Maurici Duran, agricultor, parla de l'agricultura. De cooperativisme. De tècniques de cultiu. Dels agents d'extensió agrària. És la part de la xerrada amb intencions didàctiques. Molt simples. Molt de cada dia. Però que per sabudes, tan sovint, són oblidades.

«...I que un altre dia els nostres fills, puguin veure la terra com una mare bona...»

Fins i tot hi ha un punt de solemnitat en les últimes paraules. És el moment que, tot plegat, s'arrodoneix, es tancarca. L'aplaudiment és compacte, càlid, espontani. Les mans dels pagesos aplaudeixen a un home que senten molt seu. Els que no ho són, admiren, aproven. Ha parlat un home del poble, en la llengua del poble. Però, encara més; amb l'accent, amb la sornegueria, amb la vivacitat d'un home del poble. No és pas estrany que tot se senti tan a prop. Com si ho hagués dit un de la colla.

El colloqui és curt. Però ningú no té pressa. Li pregunten pel llibre. Diu que en porta al cotxe: «els **renaults** han de portar pes al davant per no marxar de la carretera... Potser estaran una mica tacats d'oli...» A la sortida es fa un tip de dedicar llibres. Estreny les mans de gent que s'hi acosten. No els hi fa por ni vergonya, anar-lo a saludar. I és que, ben mirat, és natural. Ha parlat un home com nosaltres, que, per constància, habilitat, intel·ligència, decisió, ha arribat a fer-se popular. Ha aconseguit una representació pública. Ha esdevingut un personatge important. Però sense deixar de ser un home del poble, un com nosaltres, un més de la colla. Maurici Duran, home polític; Maurici Duran, agricultor.

Jaume Farriol

F a r m à c i a

Salvador Galceran

Centre d'Específics

Elaboració de Fórmules Magistrals

Ortopèdia

Perfumeria

Plaça de l'Ajuntament

Telèfon 502

SANTA EULALIA DE RONSANA

Ediciones - Folletos - Catálogos - Prospectos - Impresos en general

San Juan Bosco, s/n.

Teléfono 28

STA. EULALIA DE RONSANA (Barcelona)